

skrivelse af den Art, som han maaskee retligvis kunde have undgaaet, skulde han heller ikke længere have en fri Conducteur; man ansaae Arbeidet for at være saa ringe, at han maatte kunne udføre det uden en saadan, og det burde være sædvansmæssigt. Da man nu derimod forlangte, at der skulde være en Conducteur, som meget godt kunde udføre dette Arbejde alene, uden noget Overtillid af Bygningsbestyreren, saa sagde man: det er et Arbejde, der egentlig ikke mere hænger sammen med Bygningen, og saa skal den Vedkommende heller ikke længere have 3 pCt. deraf. Det, der ligger i dette Endringsforslag, er, at man ligeoverfor dette Arbejde, som dog ikke er af saa stor Betydning, ikke vil have to Bygmestre paa engang, hvortil kommer, at Overslaget over selve Gjenstanden er forekommet os temmelig høit. Jeg skal imidlertid indrømme, at denne Post under enhver Omstændighed er af dem, om hvilke man kunde sige, at det vilde være en Behagelighed at faae Ret i sin Anstuelse derom; man maa jo finde sig i meget Kethaveri i denne Verden, og saa kunde man ogsaa finde sig deri her; men jeg troer, at det er en skjæv Bedømmelse, man kommer til, naar man bedømmer Posternes Betydning efter Summernes Størrelse istedetfor i Sammenhæng med de Grunde, der have ført til at foreslaae at votere saaledes, og ikke anderledes. Jeg skal endnu, førend jeg forlader Bygningsvæsenet, henlede den ærede Ministers Opmærksomhed paa en Omstændighed derved, nemlig den, at vi vilde undgaae mange Ulemper, Bygningsvæsenet vedkommende, naar vi ikke indsatte nogen saakaldet Bygningskommission. Naar det først er bestemt, hvorledes Bygningen skal være, og naar der er antaget en Bygmester dertil, saa er det Ministeriets Bygningsinspecteur, der bør have Tilsyn med Bygningens Udførelse, og ikke nogen som helst indstødt Commission. Overalt, hvor vi have truffet paa disse Commissioner, have vi fundet, at de under Bygningsarbeidets Udvikling paa en af og til altfor vilkaarlig Maade aftale Forandringer i Bygningen med Architecten, ja, i eet Tilfælde have vi endog seet, at Commissionen har paanoet ham saadanne Forandringer mod hans bedre Overbeviisning. Det er jo ikke Bygningskyndige Commissioner,

og jeg seer ingen Grund til at have dem, de fremkalde kun Ulemper. Det er Bygningsinspecteuren, som er Ministeriets Die med Hensyn til Bygningens Udførelse, og naar Ministeriet har accorderet med en vis Architect, saa er det Bygningsinspecteuren, der skal vaage over, at Architecten gjør sin Pligt. Jeg kommer nu til Endringsforslaget under Nr. 6. Naar man i den Anledning siger, at en Mandes uheldige Pengeforhold godt kunne medføre, at han behøver over 2000 Rd., saa skal jeg bemærke, at naar man vilde gjøre den Regel gjældende, var der ikke Mange af os, som ikke kunde sige: vi kunne godt bruge mere, end vi have; især kunde man sige det, naar man tidligere havde brugt mere, end man havde. Her er jo Spørgsmaal om, under hvilke Vilkaar Embedet er overtaget; det er overtaget under det Vilkaar, at det skulde indbringe idetmindste 2000 Rd., og da det nu viser sig, at det har indbragt mindre, bevilger man de 2000 Rd. som en fast Løn istedetfor den tilfældige Løn, der er knyttet til Embedet, og kræver først, at Afbetalingen skal begynde, naar disse 2000 Rd. virkelig ere komne ind. Dersom man fraviger en Bestemmelse af en saa maadelig og billig Natur, hvor ere vi da henne? Ville maaskee ikke Mange komme og gjøre lignende Krav, og hvorledes vil man da kunne vige tilbage fra en Henviisning til det, der allerede er skeet?

Jeg skal ikke gaae videre ind paa, hvorledes Finantsloven bør behandles gennem de to Thing, men jeg skal dog gjøre opmærksom paa, at da dette Thing ifjor søgte i Finantsloven at fastholde visse større Principer, ikke gaaende ud over det, som var af en reen finantsiel Natur, saa gjorde man Indvendinger derimod, og dette Thing maatte opgive Finantslovens Betydning i den Retning. Saar have vi gjort os al den Umage, som vi have kunnet, for ikke at bringe nogen som helst Gjenstand af den Natur ind i Finantsloven, og saa vender man sig til de smaa Størrelser og tager dem, ikke for Størrelsens Skyld, men just i Form af Principer. Den ærede Minister har selv erkjendt, at naar Betingelser knyttes til virkelige Bevillingsposter, det vil sige Poster af finantsiel Natur, kan han ikke finde, at de ere vigtige;